

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ:

**Ordonanța de urgență
privind consolidarea poziției de acționar a statului la unele societăți și îmbunătățirea
mediului concurențial, precum și modificarea și completarea unor acte normative**

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

I. Întreprinderile publice reprezintă un segment important al economiei naționale care, prin activitatea și rezultatele lor financiare, au influență asupra stabilității și dezvoltării economice a țării.

Deținerea de către stat de participații la întreprinderile publice are la bază atât rațiuni economice, cât și sociale, de serviciu public, structurale sau de siguranță națională, pornind și de la așteptările cu privire la nevoile pe care acesta trebuie să le acopere.

În prezent, statul deține participații majoritare la întreprinderile publice care acționează în domeniul:

- monopolului natural - infrastructura de transport, de energie electrică și de gaz natural, apă, etc.;
- controlul asupra resurselor naturale - energia și mediul, inclusiv sectoarele silvic, minier și hidrologic;
- serviciilor publice - de transport public, servicii poștale, etc.
- apărării și securității naționale.

Indiferent de motivația statului ca acționar în întreprinderile publice, aceasta are întotdeauna un impact economic, cu implicații substanțiale asupra bugetului de stat, precum și de natură socială.

Diversificarea acționariatului în cadrul acestor întreprinderi prin cumpărarea sau valorificarea de pachete minoritare, inclusiv prin intermediul piețelor de capital, poate fi un lucru benefic pentru vizibilitatea, eficacitatea și profitabilitatea acestora.

În unele societăți însă, cum sunt societățile de interes strategic, este importantă prezența statului ca acționar, într-un procent care să asigure adoptarea unor decizii strategice obligatorii la nivel național, cu respectarea principiilor concurenței.

În anul 2005, a fost înființat Fondul Proprietatea pentru despăgubirea persoanelor ale căror bunuri au fost expropriate în mod abuziv de regimul comunist, în special acelorora la care restituirea în natură nu a fost posibilă, restituirea în natură fiind înlocuită cu acordarea de acțiuni la Fondul Proprietatea.

Astfel, Fondul Proprietatea este un organism de plasament colectiv, sub forma unei societăți de investiții, cu personalitate juridică, căruia i s-au transferat, în baza Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente (Legea 247/2005), pachete de acțiuni deținute de stat la unele societăți, inclusiv la societăți de interes strategic, astfel cum sunt menționate în articolul 3, alineatul 1, litera b) din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art.11, alin.(1) din Capitolul II, Titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, instituțiile publice implicate care exercită, în numele statului, calitatea de acționar la societățile la care au fost transferate pachete de acțiuni către Fondul Proprietatea, aveau obligația să inițieze procedurile legale necesare pentru derularea de oferte publice inițiale sau secundare de vânzare pentru pachete de acțiuni de minimum 5%, din acțiunile deținute la aceste societăți, cu termen de finalizare 31 decembrie 2014. Menționăm că, acest termen a fost succesiv prelungit, începând cu anul 2007, în contextul în care această obligație nu a putut fi finalizată. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, au fost exceptate de la această obligație:

a) societățile, societățile naționale și companiile naționale care fac obiectul unei strategii de privatizare către un investitor strategic, aprobată de Guvernul României, caz în care instituția publică implicată stabilește oportunitatea și condițiile inițierii, derulării și încheierii de oferte publice secundare de vânzare pentru pachete de acțiuni de minim de 5%;

b) societățile, societățile naționale și companiile naționale în care statul deține un număr de acțiuni care, împreună cu cele deținute de Fondul Proprietatea, nu le conferă drepturi de vot suficiente adoptării hotărârilor privind vânzarea;

c) societățile, societățile naționale și companiilor naționale care nu îndeplinesc cerințele minime referitoare la emitent și acțiuni stabilite în Legea nr. 297/2004, privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

Până în prezent, la unele societăți, procedura prevăzută mai sus nu a fost inițiată, iar la altele nu a fost finalizată.

Prin Memorandumul cu tema „Necesitatea valorificării unor pachete de acțiuni deținute de stat la societăți”, Guvernul României a aprobat, în cursul lunii septembrie 2016, păstrarea de către stat a pachetului majoritar de acțiuni deținut de acesta la societăți de interes strategic.

În acest context, se impune completarea cadrului normativ existent, cu prevederi care să asigure exceptarea de la aplicarea prevederilor art.11, alin.(1) din Capitolul II, Titlul VII al Legii nr. 247/2005 și a societăților de interes strategic la care statul deține un pachet majoritar de acțiuni și la care, prin aplicarea prevederilor menționate, statul ar pierde poziția de acționar majoritar, respectiv deținerea unui pachet de minimum 51% din capitalul social al societăților de interes strategic respective.

Implementarea unei politici de acționariat unitare a statului în societățile de interes strategic, la care acesta mai deține un pachet majoritar de minim 51% va asigura creșterea performanțelor financiare și operaționale sustenabile ale operatorilor economici cu capital de stat.

Menținerea pachetului majoritar, de minim 51% la societățile de interes strategic, asigură protecția intereselor naționale în activitatea economică, cu respectarea regulilor economiei de piață, bazată pe libera inițiativă, libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și mai ales, facilitează un comportament al statului similar cu cel al unui investitor privat prudent.

Având în vedere argumentele anterior menționate se impune luarea, în regim de urgență, a măsurilor necesare, astfel încât statul să poată asigura protecția resurselor naturale, a serviciilor publice, inclusiv prin păstrarea pachetului majoritar de acțiuni de minim 51% din capitalul social al societăților de interes strategic din aceste domenii.

Legislația în vigoare nu permite Statului Român să achiziționeze acțiuni la societăți, nefiind până în prezent reglementat mecanismul prin care statul, la rândul său, ca și ceilalți acționari, să își poată consolida poziția de acționar. În aceste condiții, este necesară constituirea cadrului legal care să permită și să stabilească acest mecanism, tocmai pentru a se putea îndeplini dezideratele descrise mai sus.

Având în vedere faptul că, statul trebuie să acționeze în interes public, spre beneficiul tuturor cetățenilor săi, prezența statului ca acționar trebuie văzută ca având o motivație mult mai largă decât cea a unui investitor privat, pornind de la nevoile pe care statul trebuie să le acopere, atât de natură economică, cât și socială.

Deținerea de acțiuni de către stat în unele domenii strategice ale economiei naționale trebuie să ducă la crearea și menținerea de valoare economică, în beneficiul cetățenilor români.

Una din obligațiile României în calitate de stat membru al Uniunii Europene este aceea de aliniere a legislației naționale la reglementările comunitare. Pe cale de consecință, și în domeniul privatizării agenților economici, se impune armonizarea legislației naționale cu legislația europeană relevantă, măsură aprobată de Guvernul României prin Memorandumul cu tema „Demersurile autorităților române privind cazurile sensibile de ajutor de stat aflate în analiza Comisiei Europene și propunerile de măsuri pentru soluționarea acestora, în contextul parteneriatului bilateral propus României de Comisia Europeană.”

Instituția administrării speciale este reglementată în prezent prin Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare și de H.G. nr. 577/2002 privind normele metodologice de aplicare a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților, cu modificările și completările ulterioare și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.

Administrarea specială este o măsură instituită pentru societățile la care

statul sau o autoritate a administrației publice locale deține un pachet majoritar de acțiuni și la filialele acestora aflate în perioada preliminară privatizării, fiind introdusă în scopul creșterii atractivității societății în vederea privatizării.

La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a acestor companii, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării cu modificările și completările ulterioare.

Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația unei privatizări finalizate, sau la data stabilită prin ordin ori prin decizie.

În contextul procesului de privatizare a societăților la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține un pachet majoritar de acțiuni și la filialele acestora, autoritățile române au elaborat o serie de norme care stabilesc cadrul legal pentru desfășurarea acestui proces.

În urma discuțiilor purtate cu reprezentanții Comisiei Europene și a Memorandumului menționat anterior, în anul 2015, a rezultat că prevederile referitoare la regimul administrării speciale pot constitui, în anumite condiții, măsuri de natură a favoriza întreprinderile aflate în procedura administrării speciale în detrimentul competitorilor acestora.

Una dintre propunerile de acțiuni aprobate prin acest memorandum este ca autoritățile române să revizuiască legislația privatizării în vederea eliminării administrării speciale. În aceste condiții, este necesară abrogarea prevederilor referitoare la administrarea specială, cu condiția menținerii acesteia pe o perioadă de maxim 3 ani la societățile la care aceasta a fost instituită, având în vedere că unele măsuri instituite în perioada de administrare specială nu au fost finalizate.

În ceea ce privește Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, aceasta reglementează obligația regiilor autonome, societăților sau companiilor naționale și societăților cu capital majoritar de stat la înstrăinarea activelor din patrimoniul lor, către întreprinderi mici și mijlocii, prin negociere directă, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- să existe un contract de închiriere, asociere în participațiune sau locație de gestiune încheiat între regia autonomă, societatea/compania națională sau societatea cu capital majoritar de stat și o întreprindere mică sau mijlocie;
- contractul să aibă ca obiect un activ disponibil;
- activul disponibil să fie utilizat de întreprinderea mică sau mijlocie.

Astfel, prin aceste dispoziții, legiuitorul a instituit în sarcina regiilor autonome, societăților/companiilor naționale și societăților cu capital majoritar de stat, obligația de a înstrăina active din patrimoniul lor, prin negociere directă, la solicitarea întreprinderilor mici și mijlocii, măsură de natură a crea avantaje unor societăți în detrimentul altora.

Mecanismul obligativității înstrăinării activelor, instituit prin Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, constă în suplینirea de către legiuitor a consimțământului vânzătorului, prin utilizarea sintagmei „vor fi vândute” menționată la art. 12 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare. Acest mecanism limitează, practic, exercitarea atributului de dispoziție juridică din conținutul dreptului de proprietate, lipsind astfel de eficiență și toate celelalte atribute corespunzătoare acestui drept, respectiv posesie, folosință, dispoziție materială.

De asemenea, în privința condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească un activ pentru a putea fi considerat disponibil, art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare prevede că activul trebuie să nu fie utilizat de regia autonomă, societatea/compania națională sau societatea cu capital majoritar de stat pe o perioadă de cel puțin 3 luni.

Astfel, această obligație legală este instituită în favoarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Din această perspectivă, regia autonomă, societatea/compania națională sau societatea cu capital majoritar de stat care a încheiat un contract de închiriere, asociere în participațiune sau locație de gestiune cu o întreprindere mică sau mijlocie, și nu mai folosește timp de 3 luni acel activ, are obligația să îl declare disponibil, chiar dacă pe acel activ se desfășura obiectul său principal de activitate. Or, nu se poate considera că un activ nu mai este util operatorului economic doar pentru că timp de trei luni nu îl folosește. De asemenea, nici neutilizarea activului pe o perioadă de 3 luni, uneori din lipsă de comenzi, alteori din lipsă de resurse financiare pentru capital de lucru, piese de schimb, etc. nu constituie o perioadă relevantă în care societatea poate lua decisiv hotărârea că acel activ nu îi mai este necesar desfășurării activității. Deseori, după expirarea celor 3 luni regia autonomă, societatea/compania națională sau societatea cu capital majoritar de stat avea posibilitatea de a folosi acest activ, dar, deoarece era trecut în listă ca activ disponibil și a primit o solicitare de la o întreprindere mică și mijlocie, a fost obligată de lege să îl vândă. În cazul în care nu s-a conformat în termenul legal specificat, instanțele judecătorești s-au pronunțat în sensul obligării societății la vânzarea activul respectiv.

În acest context, prevederile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare au condus la pronunțarea de către instanțele judecătorești a unui număr mare de hotărâri de obligare la vânzare, reducând în acest fel, în mod considerabil, patrimoniul unor regii autonome, societăți/companii naționale și societăți cu capital majoritar de stat, afectând stabilitatea financiară și profitabilitatea economică a acestora și instituind o procedură de înstrăinare forțată și vădit dezavantajoasă pentru vânzător.

Pe cale de consecință, este necesară abrogarea art. 12-15 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României nr.681 din 29 iulie 2004, Partea I, cu modificările și completările ulterioare.

În vederea adoptării acestor măsuri urgente, care să conducă la dezvoltarea pe termen lung a întreprinderilor publice, la eficientizarea activității acestora și la creșterea competitivității, a profitabilității și generarea de valoare adăugată pe termen mediu și lung și la armonizarea legislației naționale cu legislația europeană în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru consolidarea unor societăți de interes strategic, este necesară completarea legislației conform realității juridice prezentate, drept pentru care a fost elaborat prezentul proiect de act normativ.

Neadoptarea în regim de urgență a măsurilor propuse poate conduce, pe de o parte, la întâzieri sau la nerespectarea angajamentelor statului român asumate față de instituțiile financiare europene referitoare la privatizarea și restructurarea operatorilor economici, și, pe de altă parte, poate conduce la afectarea interesului general al statului, fie sub forma pierderii controlului la unele companii strategice, fie sub forma afectării capacității operaționale a regiilor autonome sau a companiilor la care statul este acționar majoritar prin diversele constrângeri legislative care oferă avantaje unor operatori privati specifici.

II. La începutul anului 2015, Consiliul Concurenței a demarat cooperarea cu Guvernul României și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) într-un proiect vizând îmbunătățirea mediului concurențial în trei sectoare ale economiei românești: construcții (în principal, materiale de construcții și proiectarea pe baze concurențiale a licitațiilor aferente lucrărilor de construcții civile, inclusiv achizițiile publice în domeniu), transportul de mărfuri (terestru, feroviar și naval) și procesarea produselor agro-alimentare.

Proiectul a fost derulat în baza Memorandumului aprobat de Guvernul României cu tema I. Participarea României, prin Consiliul Concurenței în parteneriat cu Cancelaria Primului Ministru și Ministerul Finanțelor Publice într-un proiect care să fie realizat de OCDE privind analiza impactului reglementărilor în vigoare în sectoare cheie ale economiei românești, în perioada 2014 - 2015 și II. Măsuri ce decurg din dobândirea statutului de asociat al României la Comitetul de Concurență OCDE, precum și a Acordului de cooperare dintre Guvernul României, Consiliul Concurenței și OCDE.

Scopul proiectului a fost acela de a identifica prevederile legislative care afectează concurența în fiecare sector examinat, a evalua impactul acestora în ceea ce privește efectele negative asupra concurenței, precum și de a formula recomandări de optimizare a cadrului de reglementare în sectoarele menționate.

Cele trei sectoare analizate au o pondere importantă în economia națională și un impact semnificativ asupra dezvoltării economice a României. Împreună, aceste sectoare reprezintă peste 12% din PIB și

aproape 10% din locurile de muncă din economie. Analiza acestor sectoare a fost susținută de Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană și Banca Mondială, urmând a fi monitorizată de aceste instituții financiare internaționale.

În cadrul proiectului a fost analizată întreaga legislație sectorială relevantă, respectiv 895 acte legislative (legi, ordonanțe ale guvernului, ordonanțe de urgență, hotărâri de guvern și ordine ministeriale) și s-au formulat 152 de recomandări privind acele prevederi care pot limita concurența, ținând cont de legislația UE și prevederile relevante din țările comparabile, în special statele membre UE. Calculele OECD estimează că efectul total al implementării recomandărilor din Raport pentru consumatorul român se situează în jurul sumei de 434 milioane de euro pe an, echivalentul a 0,27% din PIB.

Prin prezenta ordonanță de urgență se abrogă sau se modifică acte normative ca urmare a faptului că prezenta ordonanță pune în aplicare o parte din Recomandările cuprinse în Raportul final emis de OECD la 30 martie 2016 privind “Analiza impactului reglementărilor în vigoare în sectoare cheie ale economiei românești” și anume pe cele ce pot fi promovate în mod centralizat, restul recomandărilor din Raport urmând să facă obiectul unor alte acte normative.

Soluția propusă în textul prezentei ordonanțe este cea de adoptare cu celeritate a unor măsuri ce îmbunătățesc mediul concurențial și au un efect important asupra economiei și consumatorului român, măsuri care contribuie totodată la îndeplinirea obiectivelor stabilite prin Programul Național de Reformă 2016, Strategia privind mai buna reglementare, Strategia națională pentru competitivitate 2014-2020, precum și a angajamentelor asumate la nivel european de statul român.

¹ prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

2.Schimbări preconizate

I. Prin consolidarea poziției de acționar a statului se crează posibilitatea întăririi anumitor domenii de interes strategic, precum și creșterea atractivității și eficienței societăților și a valorii economice, în beneficiul cetățenilor români.

În acest sens, propunerea de modificare legislativă se referă la următoarele aspecte:

- posibilitatea ca Statul, prin instituțiile publice implicate, să poată cumpăra acțiuni emise de societăți, prin intermediul piețelor de capital, cât și direct, de la alți acționari și poate efectua schimburi de pachete de acțiuni cu alți acționari, prin metode competitive și transparente, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, prin propunerea unui cadru legislativ nou;
- modificarea art.3, lit.e), art.42, alin.(2) și la abrogarea art. 9, alin.(6), art.27 și art.42, alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

De asemenea, pentru evitarea pierderii controlului la unele companii strategice, care poate conduce la afectarea interesului general al statului,

prezenta ordonanță de urgență se referă și la completarea alin. (2), al art. 11 din Capitolul II, Titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare cu un nou alineat care să excepteze de la obligația de listare a unui pachet de 5% deținut de stat la societățile de interes strategic. dacă în urma procesului de admitere la tranzacționare statul devine acționar minoritar.

Totodată, proiectul are în vedere abrogarea dispozițiilor privind administrarea specială, în baza cărora se putea institui pentru viitor procedura administrării speciale. Ca măsură tranzitorie, la societățile la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține un pachet majoritar de acțiuni și la filialele acestora și la care este în prezent instituită procedura de administrare specială, se urmărește finalizarea măsurilor de natură administrativă și financiară propuse în cadrul acestei proceduri, pentru creșterea atractivității și eficientizării activității acestor societăți, prin menținerea administrării speciale pentru o perioadă de maxim 3 ani.

Astfel, propunerea de modificare legislativă se referă la abrogarea art. 3, alin.1, lit.f), art.16 și art.21, modificarea art.35, alin.2 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare și ca, dispoziție tranzitorie, menținerea, pentru o perioadă de maxim 3 ani, a administrării speciale și financiare deja instituite.

În ceea ce privește modificarea dispozițiilor legale privind facilitarea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la activele regiilor autonome, societăților/companiilor naționale și societăților cu capital majoritar de stat, se are în vedere crearea unui cadru nediscriminatoriu atât pentru aceste întreprinderi publice, cât și pentru celelalte întreprinderi. Abrogarea art. 12, 13, 14 și 15 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 681 din 29 iulie 2004, Partea I, cu modificările și completările ulterioare, nu lipsește întreprinderile mici și mijlocii de cadrul legal de a cumpăra active, ci doar conduce la aplicarea unitară a reglementărilor existente, pentru orice posibil cumpărător de active, respectiv cele prevăzute în legislația privatizării.

II. Prin prezentul act normativ se abrogă sau se modifică unele acte normative în vigoare ce reglementează activitatea în cele trei sectoare economice (construcții, transport de mărfuri, procesare agro-alimentară), în scopul ridicării barierelor legislative din calea concurenței.

Astfel, propunerea de abrogare a Hotărârii Guvernului nr. 1364/1990 privind interzicerea exportului de lemn brut sau produse semifabricate din lemn publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 14 ianuarie 1991 este justificată de faptul că, deși nu este aplicată de facto - exportul de lemn fiind posibil în conformitate cu articolul 35 din

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la ridicarea interdicțiilor privind exporturile - menținerea sa în vigoare ar putea crea incertitudine juridică pentru agenții economici.

Propunerea de abrogare a poziției "Nisipuri și pietrișuri" din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței este justificată de faptul că existența unui tarif maxim pentru pietrișuri și nisipuri creează riscul ca toți producătorii să se alinieze după tariful maxim, creând astfel un efect pe orizontală. În plus, nisipurile și pietrișurile pot fi și sunt comercializate pe piețele de bunuri, stabilindu-se un tarif transparent, în conformitate cu regulile pieței libere.

Propunerea de abrogare a art 31 alin. 5, articolul 32 alin. 1, articolul 87 alin. 2, articolul 116 alin. 3 literele a, b, articolul 121 alin. 3, articolul 137 lit. a, articolul 153, lit. a, articolul 168, lit. a din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, vizează alinierea prevederilor Codului Vamal al României cu prevederile Codului Vamal al Uniunii Europene adoptat conform Regulamentului UE nr. 952/2013, intrat în vigoare pe 30 octombrie 2013 și devenit aplicabil de la 01 mai 2016.

Propunerile de modificare a articolului 4 alin. 5 și de abrogare a articolului 4 alin. (3), precum și de abrogare a articolului 51 alin. (2) din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 7/2005 pentru aprobarea Regulamentului de transport pe căile ferate din România, republicată vizează eliminarea obligației CFR Marfă de a publica tarifele de transport feroviar de marfă, respectiv tarifele de închiriere a mijloacelor de transport și a echipamentelor de încărcare utilizate în traficul internațional, tarife ce fac obiectul negocierii cu operatorii. Publicarea de către CFR Marfă a acestor informații poate reprezenta un punct focal într-o piață oligopolistică cum este piața transportului feroviar de mărfuri, favorizând înțelegerile tacite între jucătorii de pe piață.

Propunerea de abrogare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, republicată are ca fundament faptul că acest act normativ s-a aplicat strict până la momentul aderării României la UE, ulterior România având obligația de aplica regulamentele europene care reglementează introducerea pe piață a produselor alimentare, respectiv Regulamentul (CE) nr. 178/2002, cu amendamentele ulterioare, Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, cu amendamentele ulterioare și Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a regulilor speciale de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, cu amendamentele ulterioare.

Propunerea de modificare a Legii nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, republicată este justificată de faptul că legea transpune parțial Regulamentul EC 178/2002, existând astfel două texte de lege aplicabile cu același conținut. Având în vedere

că Regulamentul UE este direct aplicabil în România se propune abrogarea prevederilor legislative din Legea nr. 150/2004 care se suprapun peste acesta, cu păstrarea articolelor ce vizează desemnarea ANSVSA ca punct de contact pentru Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor.

Propunerea de modificare a articolul 3 alin. 5 din Legea nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului, cu modificările și completările ulterioare, republicată vizează corectarea unei erori de redactare și anume a trimiterii care se face la art. 695, față de art. 699 în mod corect, din Legea nr. 95/2006 privind reforma sistemului de sănătate, ce se poate constitui la acest moment în barieră la intrare, operatorii economici neputând identifica prevederile legale aplicabile.

Propunerea de abrogare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 43/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind criteriile care se aplică în întreprinderile producătoare de produse din carne și care nu au o structură sau o capacitate de producție industrială este justificată de faptul că acest ordin nu mai produce efecte întrucât reglementează o derogare de la un act normativ abrogat, menținerea lui nemaifiind necesară.

Propunerea de abrogare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 78/2003 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea excepțiilor de la Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate care reglementează producerea și comercializarea produselor din carne și a altor produse de origine animală pentru unele produse ce conțin alte alimente și numai un procent mic de carne sau produse din carne, este justificată de faptul că acesta conține prevederi care au aceeași acoperire ca legislația UE privind igiena și siguranța alimentară care se aplică direct în România și anume Regulamentul (CE) nr. 178/2002, Regulamentul (CE) nr. 852/2004, Regulamentul (CE) nr. 853/2004, Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 etc.

Propunerea de abrogare a Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 358/2003 pentru aprobarea Normelor privind parametrii de calitate și salubritate pentru producerea, importul, controlul calității, comercializarea și utilizarea nutrețurilor concentrate simple, combinate, aditivilor furajeri, premixurilor, substanțelor energetice, substanțelor minerale și a nutrețurilor speciale este justificată de faptul că ordinul a produs efecte până la data aderării României la UE, ulterior fiind aplicabile Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor, Regulamentul (CE) nr. 767/2009 cu privire la introducerea pe piață și utilizarea furajelor, Regulamentul (CE) nr. 882/2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, precum și legislația națională prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 109/2010 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de autorizare/înregistrare sanitară veterinară a

	<p>unităților ce desfășoară activități în domeniul hranei pentru animale de fermă și a mijloacelor de transport al hranei pentru animale de fermă și Ordinul președintelui ANSVSA nr. 74/2011 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind substanțele nedorite din produsele pentru furaje.</p> <p>Propunerea de abrogare a Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 91/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește regulile aplicabile controalelor regulate asupra stării generale de igienă, efectuate de operatori în unități, în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate pentru producerea și comercializarea cărnii proaspete, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 401/2002 și cu Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate care reglementează producerea și comerțul cu carne proaspătă de pasăre, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 402/2002 este justificată de faptul că ordinul include prevederi care au aceeași acoperire ca legislația UE privind igiena și siguranța alimentară care se aplică direct în România, nefiind necesară transpunerea lor în legislația națională și anume Regulamentul CE 178/2002, Regulamentul CE 852/2004, Regulamentul CE 853/2004, Regulamentul CE 2073/2005 – care prevăd criteriile microbiologice pentru alimente, precum și pentru probele de analiză de laborator, Regulamentul CE 882/2004 – care reglementează controalele oficiale efectuate în sectorul procesării alimentelor.</p>
--	---

3. Alte informații

Nu au fost identificate

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
1. ¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Unul din scopurile proiectului de act normativ este îmbunătățirea mediului concurențial în domeniul construcțiilor, al transportului de mărfuri și cel al procesării agro-alimentare, prin optimizarea cadrului de reglementare în sectoarele menționate.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2 [^] 1 Impactul asupra sarcinilor administrative	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2 [^] 2 Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Modificarea legislației privind înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii crează un cadru unitar aplicabil tuturor operatorilor economici.
3. Impactul social	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Impactul asupra mediului	Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Proiectul de act normativ nu prezintă impact financiar în următorii 5 ani

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
	2016	2017	2018	2019	2020	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit; (ii) impozit pe venit; bugete locale: (i) impozit pe profit; bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări	-	-	-	-	-	-
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii (iii) alte cheltuieli	-	-	-	-	-	-
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale c) bugetul asigurărilor sociale de stat – bugetul asigurărilor pentru șomaj						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare)						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						

Secțiunea a 5-a**Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare**

1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ; a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu au fost identificate

Secțiunea a 6-a**Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ**

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: Consiliul Legislativ Consiliul Suprem de Apărare a Țării Consiliul Economic și Social Consiliul Concurenței Curtea de Conturi	Este necesar avizul Consiliului Legislativ, Consiliului Concurenței și a Consiliului Economic și Social
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ se supune dezbaterii publice, prin afișare pe pagina de Internet a Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri și a Consiliului Concurenței.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Au fost respectate dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Pentru motivele mai sus expuse, în condițiile art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, a fost elaborată prezenta Ordonanță de Urgență a Guvernului privind consolidarea poziției de acționar al statului la unele societăți și îmbunătățirea mediului concurențial, precum și modificarea și completarea unor acte normative, pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să o aprobați.

VICE - PRIM MINISTRU

MINISTRUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI RELAȚIILOR CU MEDIUL DE AFACERI

Costin Grigore BORG

**CONSILIUL CONCURENȚEI
PRESEDINTE**

Bogdan M. CHIRIȚOIU

MINISTRUL TRANSPORTURILOR

Petru Sorin BUȘE

MINISTRUL ENERGIEI

Victor Vlad GRIGORESCU

**MINISTRUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE**

Achim IRIMESCU

**MINISTRUL COMUNICAȚIILOR ȘI
SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE**

Delia POPESCU

AVIZAT

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE

Anca Dana DRAGU PALIU

MINISTRUL JUSTIȚIEI

Raluca Alexandra PRUNĂ

